

- subsidiair, als gedeeltelijke herziening van de bestreden beslissing, het verzoek tot schrapping wegens niet-gebruik van het merk EU¹⁵⁹ met betrekking tot de waren en diensten van de klassen 30 (koffie), 41 (educatieve en opleidingsactiviteiten, opleidingscursussen), 43 (serveren van voedsel en drank, diensten van ondernemingen die voedsel en dranken verstrekken voor consumptie in bars, restaurants, self service, kantines), afwijzen;
- de in het ongelijk gestelde partij verwijzen in de kosten van het geding en in die van de twee voorgaande instanties.

Aangevoerd middel

- onjuiste beoordeling van de bewijzen betreffende het gebruik in de zin van de artikelen 58, lid 1, onder a), en 18, lid 1, van verordening nr. 2017/1001.

Beroep ingesteld op 24 januari 2018 — Autoridad Portuaria de Vigo / Commissie

(Zaak T-41/18)

(2018/C 142/69)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: Autoridad Portuaria de Vigo (Vigo, Spanje) (vertegenwoordiger: J. Costas Alonso, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- ervoor te zorgen dat de Europese Commissie, als hoedster van de Verdragen, haar verplichting nakomt om te waken over de uniforme toepassing van de communautaire bepalingen door alle lidstaten, door aldus te handelen dat de uniforme toepassing in alle lidstaten wordt verzekerd van de Europese voorschriften betreffende de invoer van producten van dierlijke oorsprong uit derde landen en door de voorschriften inzake dergelijke controles te harmoniseren, en
- in het bijzonder het directoraat-generaal Gezondheid en voedselveiligheid van de Europese Commissie te gelasten een vergelijkende analyse uit te voeren van de toepassing van de gemeenschapswetgeving inzake de invoer van producten van dierlijke oorsprong uit derde landen in de havens van Vigo en Leixoes (Portugal).

Middelen en voornaamste argumenten

Tot staving van haar beroep betoogt verzoekster dat de divergenties bij de toepassing van de gemeenschapsregels met betrekking tot de invoer van bevroren en gekoelde visserijproducten uit derde landen leiden tot een wijziging van de mededingingsregels en van het *level playing field*, hetgeen uiteindelijk resulteert in een verstoring van de interne markt.

In dit verband wordt ook aangevoerd dat havens een sleutelrol spelen in het vrachtverkeer, met name met betrekking tot de invoer van visserijproducten, waarvan 76 % via havens aankomt.

Beroep ingesteld op 6 februari 2018 — Alfamicro / Commissie

(Zaak T-64/18)

(2018/C 142/70)

Procestaal: Portugees

Partijen

Verzoekende partij: Alfamicro — Sistema de Computadores — Sociedade Unipessoal, Lda (Cascais, Portugal) (vertegenwoordigers: G. Gentil Anastácio en D. Pirra Xarepe, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- ten eerste, verklaren dat besluit (2017) 8839 final van de Commissie van 13 december 2017 betreffende de invordering van een schuld, met betrekking tot debetnota nr. 3241507078, nietig en van generlei waarde is, en, ten tweede, dat besluit nietig verklaren voor het overige;
- de Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

1. Ter ondersteuning van het verzoek te verklaren dat het besluit nietig en van generlei waarde is, stelt verzoekster dat de Commissie zich een bevoegdheid van de rechterlijke macht heeft toegeëigend door in de plaats van de beslissing die het Gerecht op 14 november 2017 heeft genomen in zaak T-831/14, waarin werd vastgesteld dat de Unie een tegoed op grond van een bepaalde verbintenis heeft, een besluit betreffende diezelfde verbintenis te stellen dat een andere inhoud heeft en een uitvoerbare titel vormt, hetgeen in strijd is met artikel 19 VEU en artikel 272 VWEU;
2. Ter ondersteuning van het verzoek tot nietigverklaring stelt verzoekster:
 - ontoereikende motivering, doordat de Commissie enkel heeft verklaard dat een aantal systemische fouten is vastgesteld in de controles die zijn uitgevoerd in het kader van de overeenkomst waarop het bestreden besluit betrekking heeft, zonder evenwel toe te lichten waarin die fouten bestonden;
 - schending van het recht, doordat de Commissie, door de conclusies van een financiële audit die is uitgevoerd in het kader van een bepaalde contractuele verhouding, automatisch te extrapoleren naar andere contractuele verhoudingen, inbreuk heeft gemaakt op artikel 135, lid 5, tweede alinea, van verordening nr. 966/2012⁽¹⁾, alsmede op een fundamenteel beginsel van administratieve overeenkomsten in het algemeen en van overheidsovereenkomsten in het bijzonder, namelijk de onaantastbaarheid van de vergoedingsclausule.

⁽¹⁾ Verordening (EU, Euratom) nr. 966/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2012 tot vaststelling van de financiële regels van toepassing op de algemene begroting van de Unie en tot intrekking van Verordening (EG, Euratom) nr. 1605/2002 (PB 2012, L 298, blz. 1).

Beroep ingesteld op 9 februari 2018 — Barata / Parlement

(Zaak T-81/18)

(2018/C 142/71)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Joao Miguel Barata (Evere, België) (vertegenwoordigers: G. Pandey, D. Rovetta en V. Villante, advocaten)

Verwerende partij: Europees Parlement

Conclusies

- om te beginnen en waar gepast, een verklaring op grond van artikel 277 van het Verdrag betreffende de Werking van de Europese Unie dat artikel 90 van het Ambtenarenstatuut ongeldig en niet-toepasbaar is in het onderhavige geding;